

رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

magyar

مجري

التَّحْذِيرُ مِنَ الْبِدْعِ

A figyelmeztetés az újítások ellen

Összeállította: A nagy tiszteletű Sejk
Abdu-l-Azíz bin Abdulláh bin Báz

التَّحْذِيرُ مِنَ الْبِدْعِ

A figyelmeztetés az újítások ellen

لِسَمَاحَةِ الشَّيْخِ الْعَلَّامَةِ
عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بَازٍ
رَحِمَهُ اللَّهُ

Összeállította: A nagy tiszteletű Sejk
Abdu-l-Azíz bin Abdulláh bin Báz

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Ötödik Értekezés:

A Próféta Születésnap és az egyéb születésnapok megünneplésének vallásjogi megítélése

Hála legyen Allahnak! És áldás és békesség Allah Küldöttére, az ő háznépére, Társaira és azokra, akik az ő igaz és helyes útját követik.

Ami pedig ezután következik: Sokan és ismételten feltették a kérdést a Próféta Születésnap megünneplésének vallásjogi megítéléséről, továbbá arról, hogy eközben fel kell-e állni a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) tiszteletére, valamint hogy rá köszönést kell-e mondani, és azokról az egyéb cselekedetokről is, amelyeket a születésnap megemlékezéseken szokás tenni.

Válasz: Nem megengedett a Küldött (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) Születésnapjának megünneplése, sem másé; mert ez a Vallásban bevezetett újítás; hiszen ilyet nem tett a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), sem az Igaz Úton Vezérelt Utód-Kalifái, sem más a Társai (a szahába) közül (Allah elégedettsége reájuk), sem pedig az őket kiváló módon követők a legkiválóbb nemzedékekben. Ők

ismerték legjobban a Szunnát, ők szerették a legtökéletesebben Allah Küldöttét (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), és az ő vallásának követésében is teljesebbek és tökéletesebbek voltak, mint az utánuk jövők. És a Magasztos azt mondja az Ő nyilvánvaló, világos Könyvében:

﴿...وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا...﴾

(...Amit a Küldött hozott nektek, azt fogadjátok el, amitől pedig eltiltott benneteket, attól forduljatok el...)

[Az Összegyűjtés: 7; Q 59:7]. És mondja a Magasztos:

﴿...فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ

أَلِيمٌ﴾

(...És óvakodjanak azok, akik az Ő parancsával szembe fordulnak, nehogy kísértés érje őket vagy fájdalmas büntetés sújtsa őket.) [A Világosság (vagy: A Fény):63; Q 24:63]. És mondja a Magasztos:

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ

وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ۖ﴾

(Allah Küldöttében szép példát találhattok a magatok számára és annak, aki Allah és a Végső Nap után vágyakozik és gyakran megemlékezik Allahról.21) [A Pártok (al-Aḥzābu):21; Q 33:21]. És

a Magasztos azt is mondja:

﴿وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ مِنَ الْمُتَجَرِّبِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَوَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتَهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾

(És a megelőzők, az elsők a Kivonulók közül és a Segítők (Anşār; Anszár), és akik követték őket jó cselekedeteket téve. Allah elégedett velük és ők is elégedettek Allahhal. És kerteket készített elő számukra, amelyek alatt folyók folynak, örökkön abban fognak tartózkodni. Ez lesz a hatalmas győzelem.) 100 [A Megbánás:100; Q 9:100]. És a Magasztos azt is mondja:

﴿...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا...﴾

(...A mai napon teljessé tettem a számotokra a Vallásokat és kiteljesítettem rátok az Én kegyelmemet és az Iszlámot rendeltem el nektek vallásul...) [Az Asztal: 3; Q 5:3]. E kérdéskörben nagyon sok Ája található és olvasható. És hiteles formában maradt fenn a Prófétától (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), aki azt mondta:

«مَنْ أَحَدَّثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ».

"Aki a Vallásunkba új dolgot hoz, olyat, ami nem tartozik bele, az elutasítandó." Azaz: nem fogadható el. És egy másik hadíszban azt is mondta:

«عَلَيْكُمْ بِسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيِّينَ مِنْ بَعْدِي، تَمَسَّكُوا بِهَا،
وَعَضُّوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِذِ، وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ، فَإِنَّ كُلَّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٌ وَكُلُّ بِدْعَةٍ
ضَلَالَةٌ».

„Tartsátok hát magatokat az én Szunnámhoz és az utánam következő Igaz Úton Járó, Jól Vezérelt Utód-Kalifák Szunnájához; ragaszkodjatok hozzá, és harapjatok rá az őrlőfogaitokkal (szilárd ragaszkodás)! És óvakodjatok az újonnan bevezetett dolgoktól, mert bizony minden újonnan bevezetett dolog újítás, és minden újítás tévelygés.” E két nemes hagyományban szigorú figyelmeztetés olvasható: tilos a Vallásba újításokat bevezetni és azok szerint cselekedni.

Az efféle születésnapi ünnepek (mawlid-ok) bevezetése azt sugallja, hogy Allah nem tette teljessé a Vallást e közösség számára, és hogy Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) nem közvetítette mindazt, ami szerint e Közösségnek cselekednie kellene; míg el nem jöttek ezek a későbbi korokban éltek, és bevezettek Allah Vallásába olyasmit, amit Ő nem engedélyezett, azt állítva, hogy mindez közelebb viszi őket Allah-hoz. Ez kétséggkívül hatalmas veszedelem, és ellenszegülés a Magasztos Allah-hal, valamint az Ő Küldöttével, Muḥammaddal (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) szemben. A Magasztos Allah teljessé tette szolgálai számára a

Vallást, és kiteljesítette részükre az Ő gondoskodó Kegyelme; a Küldött, Muḥammad (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) pedig a legvilágosabb módon közvetítette az üzenetet. Nem hagyott el semmiféle utat, amely a Paradicsomhoz vezet és a Tűztől távol tart, anélkül, hogy azt az egész Közössége számára világossá ne tette volna; amint az a hiteles hadíszbán is olvasható van ʿAbdullāh ibn ʿAmr-tól (Allah legyen vele elégedett), aki elmondta: Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) azt mondta:

«مَا بَعَثَ اللَّهُ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا كَانَ حَقًّا عَلَيْهِ أَنْ يَدُلَّ أُمَّتَهُ عَلَى خَيْرٍ مَا يَعْلَمُهُ لَهُمْ، وَيُنْذِرَهُمْ شَرًّا مَا يَعْلَمُهُ لَهُمْ».

"Allah egyetlen prófétát sem küldött anélkül, hogy ne lett volna kötelessége rámutatni arra a legjobb útra, a Közössége számára, amit jónak tud számukra, és megóvni őket attól a rossztól, amit rossznak tud számukra." Ezt Muszlim jegyezte a Szahíh-jába.

Köztudott, hogy a mi Prófétánk (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) a próféták között a legkiválóbb és a Próféták Pecsétje; Ő volt a legtökéletesebb az isteni üzenet közlésében és az őszinte intésekben. Ha pedig a mawlid-ok (születésnapok megünneplése) azok közé a vallási cselekedetek közé tartoznának, amelyeket Allah, a Magasztos helyesel, akkor a Próféta (Allah áldja

meg és adjon Neki örök üdvösséget) ezt világosan kifejtette volna a Közösségének, vagy maga gyakorolta volna élete során, vagy megtették volna a társai – Allah legyen velük elégedett –. Mivel azonban semmi ilyesmi nem történt, nyilvánvalóvá vált, hogy ennek semmi köze az Iszlámhoz; sőt, ez a bevezetett újítások közé tartozik, amelyektől a Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) óvta a Közösséget, miként az a hadíszokban korábban említésre került. Ebben a témakörben, az Áják és a hagyományok igen nagy számban megtalálhatók.

A tudósok egy csoportja nyíltan kijelentette a mawlid-ünnepségek elutasítását, és óva intett tőlük; a fent említett és más bizonyítékokra támaszkodva. Egyes későbbi tudósok azonban más véleményen voltak: megengedhetőnek tartották azokat, amennyiben nem foglalnak magukban semmit a tilalmas dolgok közül; mint például Allah Küldöttének (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget)) túlzott magasztalása, a nők és a férfiak keveredése, a szórakoztató hangszerek használata, valamint mindaz, amit a tiszta isteni vallás elutasít; és úgy vélték, hogy azok a jó újítások közé tartoznak.

A vallásjogi alapelv: mindazt, amiben az emberek vitáznak, Allah Könyvéhez és az Ő Küldöttének, Muḥammadnak (Allah áldja meg és

adjon neki örök üdvösséget)) Szunnájához (a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) mindennapi

cselekedetei, szavai, beleegyezései, döntései, hagyományai) kell visszavezetni; a Magasztos Szavának megfelelően:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولَى الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾

(Ó ti akik hisztek! Engedelmeskedjete Allahnak és engedelmeskedjete a Küldöttnek és azoknak, akik közületek a dolgok vitelével bízáttak meg! Ha vitába keveredtek valamiben, akkor fordítsátok azt vissza Allahhoz és a Küldötthez, ha valóban hisztek Allahban és az Utolsó Napban. Ez a legjobb és a leghelyesebb magyarázat.) 59 [A Nők: 59; Q 4:59]. És a Magasztos azt is mondja:

﴿وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ...﴾

(Ha valamiben nézeteltérés támad közöttetek, annak eldöntése Allahra tartozik...) [A Tanácskozás: 10; Q 42:10].

Ezt a kérdést — tudniillik: a különféle születésnap i ünnepléseket (mawlid-okat) — visszavezettük Allah Könyvéhez; és azt találtuk benne, hogy megparancsolja nekünk hogy: kövessük a Küldöttet (Allah áldja meg és adjon neki

örök üdvösséget) abban, amit elhozott, és óva int bennünket mindattól, amit ő megtiltott; továbbá tudósít bennünket arról, hogy Allah e Közösség számára teljessé tette a Vallását. Mivel pedig ez az ünneplés nem tartozik azok közé, amelyeket a Küldött elhozott; ebből következően nem része annak a Vallásnak, amelyet Allah teljessé tett számunkra, és amelyben megparancsolta nekünk, hogy kövessük a Küldöttet.

Ezt is visszavezettük a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) Szunnájához; és nem találtuk benne, hogy ő maga ilyet tett volna, sem hogy erre parancsot adott volna, sem pedig hogy a társai (a szahábá) megtették volna (Allah elégedettsége reájuk). Így tudtuk meg, hogy ez nem tartozik a Valláshoz; sőt egy bevezetett újítás, és a zsidókhoz és a keresztényekhez való hasonulás az ő ünnepeikben.

Ekképpen egyértelművé válik mindazok számára, akikben megvan a legcsekélyebb belátás, az igazság iránti vágy és a méltányosság annak keresésében, hogy a mawlid-ok megünneplése nem része az Iszlám Vallásnak, hanem a bevezetett újítások közé tartozik, amelyek elhagyását és az azoktól való óvakodást Allah, a Magasztos, valamint az Ő Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) megparancsolták. És nem megengedett, hogy az ésszel gondolkodó embert

megtéve és elkápráztassa az, hogy az emberek közül sokan teszik azt a föld minden vidékén; hiszen az Igazság nem a cselekvők sokasága által ismerhető meg, hanem a Vallásjog Törvény bizonyítékai által, ahogyan a Magasztos Allah mondja a zsidókról és a keresztényekről:

﴿وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرَىٰ تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣١﴾﴾

(Azt mondták: "Nem lép be a Paradicsomba csak az, aki zsidó vagy keresztény!" Ezek csupán a saját vágyaik. Mondd: "Hozzátok elő a bizonyítékokat, ha az igazat szólók közül valók vagytok!") [A Tehén:111; Q 2:111]. És a Magasztos azt is mondja:

﴿وَإِنْ تُطِيعُوا أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ...﴾

(És ha engedelmeskedsz a földön élők többségének, akkor ők tévútra visznek téged Allah útjáról...) [A Lásbasjóságok: 116; Q 6:116].

Azután pedig: az ilyen születésnap ünnepségek — noha önmagukban is újítások — többnyire nem mentesek egyéb elvetendő dolgoktól; mint például a nők és a férfiak keveredése, a dalok és a hangszerek használata, az alkoholos italok és a kábítószeres fogyasztása, és más efféle gonoszságok. És előfordulhat bennük ennél is súlyosabb dolog, mégpedig a nagyobb társítás; ez pedig azáltal valósul meg, hogy túlzásba esnek

Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) vagy más, általuk szenteknek nevezettek magasztalásában: hozzá fohászkodnak, őt hívják segítségül, tőle kérik a megsegítést; és azt a meggyőződést vallják, hogy ő ismeri a rejtettet; valamint az ehhez hasonló, hitetlenséget megvalósító dolgok, amelyeket sokan elkövetnek, amikor a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) születésnapját, illetve azokét ünneplik, akiket szenteknek neveznek. Hitelesen maradt fenn Allah Küldöttétől (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), hogy azt mondta:

«إِيَّاكُمْ وَالْغُلُوفِي الدِّينِ، فَإِنَّمَا أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ الْغُلُوفِي الدِّينِ».

"Óvakodjatok a vallásbeli túlzástól; hiszen azokat, akik előttetek élték, a Vallásban elkövetett túlzás pusztította el." És ő (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt is mondta:

«لَا تُظْرُونِي كَمَا أَطْرَبَ النَّصَارَى ابْنَ مَرْيَمَ، إِنَّمَا أَنَا عَبْدٌ، فَقُولُوا: عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ».

"Ne vigyétek túlzásba a dicséretemet, ahogyan a keresztények túlzásba vitték Mária fiának dicséretét; mert én csupán egy szolga vagyok. Így hát mondjátok: Allah szolgája és Küldötte." Al-Bukhārī a Ṣaḥīḥ-jában (A Hiteles Hagyománygyűjtemény; (Szahíh) közölte, ‘Umar (Allah legyen elégedett vele) hagyománya alapján.

A csodálkozásra és ámulatra okot adó dolgok közé tartozik, hogy sokan az emberek közül élénken buzgólkodnak ezeknek az elvetendő újításként bevezetett ünnepeknek a látogatásában, sőt védelmükbe is veszik azokat, miközben elmaradnak attól, amit a Magasztos Allah kötelezővé tett számukra: a pénteki imákon és a közösségi imákon való részvételtől kezdve; és ennek nem is tulajdonítanak jelentőséget, nem látják be, hogy ezzel nagy elvetendő dolgot követtek el. Kétség sem fér hozzá, hogy mindez a hit gyengeségéből, a belátás csekélységéből, valamint a szívekre ráarakódott különféle bűnök és engedetlenségek sokaságából fakad. Kérjük a Magasztos Allahot, hogy adjon számunkra és az összes muszlimnak épséget és oltalmat.

És az is ide tartozik, hogy egyesek azt gondolják, hogy Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) jelen van a mawlid alkalmával; ezért felállnak előtte, köszöntve és üdvözölve őt. Ez a legnagyobb hamisság és a legcsúfabb tudatlanság közé tartozik. A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) ugyanis nem jön ki a sírjából a Feltámadás Napja előtt, nem áll kapcsolatban senkivel az emberek közül, és nem vesz részt az összejöveteleiken; sőt a sírjában tartózkodik a Feltámadás Napjáig, a lelke pedig a legmagasabb ʿIllyiyyūn-ban van az Uránál, a

Méltóság Házában, amint a Magasztos Allah mondja:

﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ ﴿١٦﴾﴾

(Ezután, ti bizony mind halottak lesztek 15

Ezután majd a Feltámadás Napján feltámasztattok.) 16 [A Hívők: 15-16; Q 23:15-16].

És a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta:

«أَنَا أَوَّلُ مَنْ يَنْشَقُّ عَنْهُ الْقَبْرُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَأَنَا أَوَّلُ شَافِعٍ، وَأَوَّلُ مُشَفَّعٍ».

"Én leszek az első, akinek a sírja megnyílik a Feltámadás Napján; én leszek az első közbenjáró, és az első, akinek a közbenjárása meghallgatásra talál." Övé az Ura részéről a legjobb dicséret és üdvözlés.

E két nemes Korán Ája, a hagyomány, valamint az ezek értelmével megegyező Korán Áják és hadíthok mind arra mutatnak, hogy a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) és a többi elhunyt csupán a Feltámadás Napján fognak kijönni sírjaikból. Ez olyan kérdés, amelyben a muszlim tudósok között teljes egyetértés áll fenn; e tekintetben nincs közöttük vita. Szükséges és illendő minden muszlim számára, hogy éberan odafigyeljen ezekre a dolgokra, és óvakodjék attól, amit a tudatlanok és hozzájuk hasonlók bevezettek a Vallásba újítások és babonás hiedelmek formájában – amelyekre Allah semmiféle

bizonyítékot nem bocsátott le. Allahhoz folyamodunk segítségért, és Allahra hagyatkozunk; nincs erő és hatalom, csak Allah által.

Ami az Allah Küldöttére (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) mondott áldáskérést és üdvözlést illeti: azok a legkiválóbb felajánlások és a jámbor cselekedetek közül valók, ahogyan a Magasztos Allah mondta:

﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا

تَسْلِيمًا﴾

(Bizony, Allah és az Ő Angyalai áldást mondanak a Próféta. Ő, ti akik hisztek, mondjatok ti is áldást érte és kegyesen köszöntsétek!) 56 [A Pártok: 56; Q 33:56]. A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta:

«مَنْ صَلَّى عَلَيَّ وَاحِدَةً؛ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ بِهَا عَشْرًا».

"Aki egyetlen fohászt mond értem, azt Allah tízszeres áldásban részesíti ezért." Ez a gyakorlat vallásjogilag megengedett minden időben, és nyomatékosan ajánlott minden egyes ima végén; sőt, a tudósok egy csoportja szerint kötelező minden egyes ima utolsó tašahhud-jában. Szunna volta számos alkalommal különösen megerősítést nyer; ezek közé tartozik az imára hívás után, az ő megemlékezésekor (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), valamint a Péntek napján és

éjszakáján – amint arra számos hadíth is rámutat.

Allah az Akitől kérjük, hogy adjon nekünk és minden muszlimnak sikert, erőt és útmutatást a vallási tudáshoz (al-fiqh), jártassághoz az Ő Vallásában, és kitartást azon; és hogy mindannyiunknak kegyesen megadja a Szunnához való ragaszkodást, és az újításoktól (al-bid'at) való óvakodást és tartózkodást. Ő a Gondoskodó Nagylelkű és a Bőkezű.

És Allah áldja meg és adjon örök üdvösséget a Prófétánknak, Muḥammad-nak, családjának és az összes Társának!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Hatodik Értekezés:

Az Isrā' (Iszrá') és a Mi'ráğ (Mi'rádzs) Éjszakájának megünneplésének vallásjogi megítélése

Hála legyen Allahnak! És áldás és békesség Allah Küldöttére, az ő háznépére és a Társaira.

A továbbiakban: Nem kétséges, hogy az Éjszakai Utazás és az Egekbe történő felemelkedés (Iszrá' és a Mi'rádzs) Allah hatalmas jelei közül valók, amelyek tanúskodnak Küldötte, Muḥammad (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) igaz voltáról, valamint az Ő magasztos rangjáról Allahnál – fensége legyen az Ő magasztossága –, továbbá bizonyítékai Allah bámulatos Hatalmának és annak, hogy Ő – Dicső és Magasztos – minden teremtménye fölött magasul. A Magasztos és Fenséges Allah így szól:

﴿سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَىٰ بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا
الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ ءَايَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾

(Magasztaltassék az, Aki Éjszakai utazásra vitte az Ő szolgáját (Mohammad- Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) a Ḥarām Mecsettől az Aqṣā Mecsetig (a Legtávolabbi Mecset), amelynek megáldottuk a környékét, hogy megmutassuk neki

a Mi jeleinket. Bizony, Ő a Mindent Halló és a Mindent Látó.) 1 [Az Éjszakai Utazás: 1; Q 17:1].

Sok hagyományban fennmaradt Allah Küldöttétől (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget), hogy felemeltetett az egekbe, és megnyíltak számára az egek kapui, míg túl nem haladta a hetedik eget. Ekkor Ura – Magasztalt és Fenséges – úgy szólt hozzá, ahogyan akarta, és kiróta reá az öt ima kötelezettségét. Allah – Magasztalt és Fenséges – kezdetben ötven imát rendelt el, ám a mi Prófétánk, Muḥammad (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) újra meg újra kérte Tőle a könnyítést, míg végül öt lett belőlük. Így öt (a számuk) a kötelezően előírtaknak, ám ötven a jutalomban; mert a jó cselekedet, annak tízszeresével egyenértékű. Allahé a dicséret és a hála minden kegyéért.

Az az éjszaka pedig, amelyen végbement az Éjszakai Utazás és a Felemeltetés, időpontjának kijelöléséről a hiteles hagyományokban sem Radzsabban, sem más hónapban nem érkezett meghatározás; mindaz pedig, ami időpontjának rögzítéséről szól, a hagyományok tudósainak megítélése szerint nem tekinthető a Prófétától (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) hitelesen származónak. Allahnak pedig mindent átható bölcsessége van abban, hogy ezt az emberekkel elfeledtette. És ha időpontja

bizonyosan megállapítást nyert volna, a muszlimoknak akkor sem lenne megengedett, hogy azt bármiféle istenszolgálatnál külön kiemeljék, és nem lenne számukra megengedett, hogy azt ünnepléssel megüljék; mert a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) és társai – Allah legyen velük elégedett – nem ünnepelték azt, és semmivel sem különítették el. Ha az annak megünneplése törvényileg elrendelt dolog lenne, a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) világosan ismertette volna azt a Közössége számára; akár szóval, akár tettel. Ha pedig történt volna ebből bármi, az ismertté és elterjedtté vált volna, és a társai (ṣaḥāba; szahába) továbbították volna nekünk. Hiszen ők mindent továbbadtak a Prófétauktól (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), amire a Közösségnek szüksége van, és semmit sem mulasztottak el a Vallásból; sőt, ők a legelsők minden jóban. Ha tehát ezen éjszaka megünneplése törvényileg elrendelt lett volna, ők lettek volna a legelsők, akik ezt megtették volna. A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) az emberek között a legőszintébb tanácsadó volt az emberek számára; az üzenetet a legtökéletesebb módon eljuttatta, és a rábízott megbízatást maradéktalanul teljesítette. Ha ennek az éjszakának a naggyá tétele és megünneplése Allah Vallásának része lenne, a

Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) nem hanyagolta volna el és nem hallgatta volna el. Ám mivel semmi ilyesmi nem történt; nyilvánvaló, hogy az ünneplése és naggyá tétele semmiben sem tartozik az Iszlámhoz. Allah pedig teljessé tette ezen Vallási Közösség számára a Vallását, és beteljesítette rajta kegyelmét, és elítélte azokat, akik a Vallásba olyan előírást vezettek be, amelyhez Allah nem adott engedélyt. Ahogyan Ő, a Magasztos, az Ő világos Könyvében mondja:

﴿...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ
الْإِسْلَامَ دِينًا...﴾

(...A mai napon teljessé tettem a számotokra a Vallásokat és kiteljesítettem rátok az Én kegyelmemet és az Iszlámot rendeltem el nektek vallásul...) [Az Asztal: 3; Q 5:3]. És mondja Ő, legyen Magasztos az Ő fensége:

﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ
لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

(Vagy társaik vannak, akik új utat mutattak nekik a vallásban, amire Allah nem adott engedélyt? Ha nem hangzott volna már el a döntés szava, akkor már ítélet született volna közöttük. Bizony, a bűnösöknek fájdalmas büntetés jár.21) [A Tanácskozás: 21; Q 42:21].

És hiteles formában maradt fenn Allah

Küldöttétől (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) a hiteles hagyományokban: az újítságoktól való óva intés, és annak egyértelmű kimondása, hogy minden újítság az maga a tévelygés; figyelmeztetésül a Közösségnek, az azokban rejlő nagy veszedelemre, és elriasztásul attól, hogy azokat elkövessék. Ezek közül az egyik: ami a két Hiteles Hagyománygyűjteményben maradt fenn ʿĀ'īša (ʿĀ'isa) (Allah legyen vele elégedett) elbeszélésében a Prófétától (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), hogy Ő mondta:

«مَنْ أَحَدَّثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ؛ فَهُوَ رَدٌّ».

"Aki a Vallásunkba új dolgot hoz, olyat, ami nem tartozik bele, az elutasítandó." Muszlim egyik verziója szerint:

«مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا؛ فَهُوَ رَدٌّ».

"Aki olyan cselekedetet hajt végre, amely nem a mi Vallásunk szerint való, az elutasítandó." Muszlim közölte a Şahīḥ-jában, Ġābir-tól (Allah legyen elégedett vele), aki mondta: A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) a pénteki beszédében szokta mondani:

«أَمَّا بَعْدُ، فَإِنَّ خَيْرَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحْدَثَاتُهَا، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَالَّةٌ».

"Ezek után pedig: bizony a legjobb beszéd Allah

Könyve (a Korán), és a legjobb útmutatás a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) útmutatása; az ügyek közül pedig a legrosszabbak az újítások, és minden újítás tévelygés." An-Naszá'í hozzáteszi még, jó láncolattal:

«وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ».

"és minden tévelygésnek a tűzben van a helye" A Szunan (a Vallásjogra összpontosító) gyűjteményekben al-^cIrbād bin Sāriya-tól (Allah legyen elégedett vele), aki mondta: Oktatott és intett bennünket Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget!) egy hatalmas és ékes szavú intéssel, amitől megremegtek a szívek és könnytől áradtak a szemek. Így szóltunk: Ó, Allah Küldötte! Ez olyan, mintha egy búcsúzó intése lenne. Hagyj hát nekünk valamit örökölni! Ő pedig a következőt mondta:

«أَوْصِيَكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ وَالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ وَإِنْ تَأَمَّرَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ، فَإِنَّهُ مَنْ يَعِشْ مِنْكُمْ فَسَيَرَى اخْتِلَافًا كَثِيرًا، فَعَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيِّينَ مِنْ بَعْدِي، تَمَسَّكُوا بِهَا وَعَضُّوا عَلَيْهَا بِالتَّوَّاجِدِ، وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ، فَإِنَّ كُلَّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٌ وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ».

„Meghagyom nektek a Dicsőséges és Fenséges Allahtól való félelmet, valamint a (parancs) meghallgatását és az engedelmességet, még ha egy rabszolga állítatik is vezetőtökül. Bizony, aki élni fog közületek, sok eltérést fog látni! Tartsátok hát

magatokat az én Szunnámhoz, és az utánam következő igaz úton járó és helyesen vezérelt Utód-Kalifák Szunnájához; ragaszkodjatok hozzá erősen, és harapjatok rá az őrlőfogaitokkal. És óvakodjatok az újonnan behozott dolgoktól (a vallás terén), mert bizony minden újonnan behozott dolog újítás, és minden újítás tévelygés.” Az e témával foglalkozó hagyományok nagy számban olvashatók.

Hitelesen fennmaradt a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) Társaitól és az őket követő jámbor és kegyes Elődöktől az újításoktól való óva intés és az azoktól való elrettentés; és mindez nem másért, mint: mivel ez a Valláshoz való (törvénytelen) hozzáadás, olyan törvénykezés, amelyet Allah nem engedélyezett; továbbá hasonulás Allah ellenségeihez, a zsidókhoz és a keresztényekhez abban, hogy ők hozzátoldottak a saját vallásukhoz, és olyasmit vezettek be abba, amit Allah nem engedélyezett; és mert szükségképpen az Iszlám Vallás lebecsülését vonja maga után; és azt a vádat, hogy az nem teljes és nem tökéletes. Köztudott pedig, mennyi hatalmas romlás és förtelmes elvetendő dolog rejlik ebben, valamint nyílt szemfordulás a Magasztos és Fenséges Allah Szavával:

﴿...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ...﴾

(...A mai napon teljessé tettem a számotokra a

Vallásotokat...) [Az Asztal: 3; Q 5:3]. Valamint Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) hagyományaival való nyílt szembefordulás, amelyek óva intenek az újításoktól és el is riasztanak azoktól.

Ezennel remélem, hogy azok az érvek, amelyeket említettünk, elegendőek és meggyőzőek lesznek az igazság keresője számára e vallási újítás elutasításában – vagyis az iszrá' és mi'rádzs éjszakájának megünneplése –, valamint az attól való óva intésben. Ugyanis ez az ünneplés nem tartozik az Iszlám vallásához.

Tekintettel arra, hogy a Magasztos Allah kötelezővé tette, hogy a muszlimok javára tanáccsal éljünk, valamint megvilágítani, mit rendelt el számukra a vallásból, továbbá a tudás elhallgatásának tilalmára – úgy láttam helyesnek figyelmeztetni muszlim testvéreimet erre az újításra, amely igen elterjedt sok országban, mígnem egyes emberek már a vallás részének hitték és tekintették.

Allah az akitől kérjük, hogy tegye jobbá minden muszlim állapotát, és adjon nekik megértést és jártasságot és belátást a Vallásban, és adjon nekünk és nekik sikert, erőt és útmutatást az Igazsághoz való ragaszkodásban és azon való kitartásban, valamint elhagyni mindazt, ami vele ellenkezik. Bizony, Ő az, Aki ezt irányítja (megvalósítja), és Ő

mindenre képes.

És Allah áldja meg, adjon örök üdvösséget és adjon bőséges áldást az Ő szolgájának és Küldöttének, a mi Prófétánknak, Muḥammad-nak, háznépének és társainak!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Hetedik Értekezés:

A ŠaŠa^cbān (Sa^cban) hónap középső éjszakája megünneplésének vallásjogi megítélése

Hála legyen Allahnak, aki teljessé tette számunkra a Vallást, és beteljesítette rajtunk az Ő kegyét; és áldás és békesség az Ő Prófétájára és Küldöttére, Muhammad-ra, a bűnbánat és az irgalom Prófétájára.

Ezt követően: A Magasságos Allah mondja:

﴿...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ
الْإِسْلَامَ دِينًا...﴾

(...A mai napon teljessé tettem a számotokra a Vallásokat és kiteljesítettem rátok az Én kegyelmemet és az Iszlámot rendeltem el nektek vallásul...) [Az Asztal: 3; Q 5:3]. És a Magasztos azt is mondja:

﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِّنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنَ بِهِ اللَّهُ...﴾

(Vagy társaik vannak, akik új utat mutattak nekik a vallásban, amire Allah nem adott engedelnyt?...) [A Tanácskozás: 21; Q 42:21]. És a két Szahíhban, ^cÁ'isától (Allah legyen elégedett vele) maradt fenn, hogy a Próféta (Allah áldja meg és

adjon neki örök üdvösséget) azt mondta:

«مَنْ أَحَدَّثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ؛ فَهُوَ رَدٌّ».

"Bárki aki újat hozna be ebbe a mi Ügyünkbe (a Vallásunkba), ami nem tartozik hozzá, az elutasítandó." Muszlim közölte a Şahīḥ-jában, Ġābir-tól (Allah legyen elégedett vele), miszerint a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) a pénteki szónoklatában azt szokta mondani:

«أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ خَيْرَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحْدَثَاتُهَا، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ».

"Ami ezután következik: bizony a legjobb beszéd Allah Könyve, a legjobb útmutatás pedig Muhammad (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) útmutatása; a dolgok közül a legrosszabbak az (a vallásba bevezetett) újítások, és minden újítás tévelygés." E tárgyban a Korán Ájái és a hadíszok számosak, és ezek egyértelműen bizonyítják, hogy Allah, a Magasztos és a Fenséges teljessé és tökéletessé tette ennek a Közösségnek a Vallását – az Iszlámot –, és kiteljesítette rajta az Ő Kegyelmét; és nem vette magához az Ő Prófétáját — Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget —, csak miután a nyilvánvaló üzenetet maradéktalanul közvetítette, és a Közösség számára mindazt világossá tette, amit Allah elrendelt számára a

szavak és a tettek terén. És a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) világosan kifejtette, hogy mindaz, amit az emberek az ő távozása után bevezetnek és az Iszlám Vallásnak tulajdonítanak — legyen az szó vagy tett —: mindez újítás (al-bid^catu), amely elutasítandó és visszautasítandó arra, aki azt bevezette, még akkor is, ha jó volt a szándéka. Ezt a tényt a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) Társai (Allah legyen elégedett velük) is ismerték, és ugyanígy utánuk az Iszlám tudósai is; ezért elutasították az újításokat, és óva intettek tőlük; ahogyan ezt megemlítette mindaz, aki a Szunna felmagasztalásáról és az újítás (al-bid^catu) elutasításáról művet írt — mint Ibn Waddāh, al-Turtúsi, Abú Sáma és mások.

És azok közé az újítások közé, amelyeket egyes emberek bevezettek, tartozik: a Sa^cbán hónap középső éjszakájának megünneplése, és annak a napnak külön a böjtnek szentelése. Erre azonban nincs olyan bizonyíték, amelyre támaszkodni lehetne; kiválóságáról ugyan fennmaradtak gyenge hadíszok, ezekre azonban nem megengedett hagyatkozni.

Ami pedig az akkor végzett ima erényeiről szóló hagyományokat illeti; mind koholtak, ahogyan erre a Tudás Népe közül sokan felhívták a figyelmet. Szavaikból néhányat – ha Allah is úgy akarja – a

továbbiakban megemlítettünk.

Szintén fennmaradtak ezzel kapcsolatban hagyományok a kegyes Elődök némelyikétől, a Shām lakói közül és másoktól.

Abban a tudósok túlnyomó többsége egyetért, hogy annak megünneplése újításnak számít, és hogy a róla szóló, erényeit taglaló hagyományok mind gyengék, sőt némelyikük koholt. Erre többek között felhívta a figyelmet a hagyománytudós Ibn Radzsab is Latá'if al-ma'árif című művében, valamint mások is. Köztudomású továbbá, hogy a gyenge hagyományokra csakis olyan istenszolgálati cselekedetek kapcsán lehet hivatkozni, amelyeknek az alapja hiteles bizonyítékokkal már megállapítást nyert. Ami Sa'bán hónap középső éjszakájának megünneplését illeti, nincs rá hiteles alap; sőt még gyenge hagyományokra sem lehet mellette támaszkodni. E nemes alapelvet megemlítette az imám Abū al-^cAbbās, az Iszlám Sejkje, Ibn Tajmiyya (Allah legyen irgalmas vele).

Kedves Olvasó! Én közlöm veled azt, amit a Tudás Népének némely képviselői mondtak ebben a kérdésben, hogy e tekintetben világos belátásod és érvényes bizonyítékod legyen.

A Tudósok — Allah irgalmazzon nekik — egyhangúlag megegyeztek abban, hogy kötelesség: mindazokat a kérdéseket, amelyekben az emberek között vita támad, a Magasztos és Fenséges Allah

Könyvéhez és Allah Küldöttének (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) Szunnájához visszavezetni. Amit e kettő vagy bármelyikük ítéletként kimond, az a követésre kötelező Törvény (šarīʿa); ami pedig ellentétes velük, azt kötelező elvetni. Ami pedig az istenszolgálati cselekedetek közül nem található meg e kettőben, az újítás (bidʿa), amelynek végrehajtása tilos — nemhogy arra hívni és azt helyeselni. A Magasztos és Fenséges Allah mondja:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾

(Ó ti akik hisztek! Engedelmeskedjete Allahnak és engedelmeskedjete a Küldöttnek és azoknak, akik közületek a dolgok vitelével bízáttak meg! Ha vitába keveredtek valamiben, akkor fordítsátok azt vissza Allahhoz és a Küldöthöz, ha valóban hisztek Allahban és az Utolsó Napban. Ez a legjobb és a leghelyesebb végső döntés.) 59 [A Nők: 59; Q 4:59]. És a Magasztos azt is mondja:

﴿وَمَا اٰخْتَلَفْتُمْ فِيْهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُٓ إِلَى اللَّهِ...﴾

(Ha valamiben nézeteltérés támad közöttetek, annak eldöntése Allahra tartozik...) [A Tanácskozás: 10; Q 42:10]. És a Magasztos azt is mondja:

﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ...﴾

(Mondd: "Ha szeretitek Allahot akkor kövessetek engem,. Akkor Allah is szeretni fog benneteket, és megbocsátja bűneiteket...) [Imrán Nmeztésege, Családja (Āl ‘Imrān): 31; Q 3:31]. A Magasztos, és Fenséges mondja:

﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ

حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾

(De nem! (Esküszöm) Az Uradra! Addig ők nem hisznek, amíg téged nem tesznek meg döntőbírónak abban, ami közöttük történt. Majd nem éreznek szívükben semmi kétséget a te döntésed felől, és teljes mértékben alá nem vetik magukat.) 65 [A Nők: 65; Q 4:65]. E kérdéskörben nagyon sok Ája található és olvasható, és ezek egyértelmű, tételes bizonyítéku szolgálnak arra, hogy a vitás kérdéseket kötelező a Koránra és a Szunnára visszautalni, és az ítéletükkel való megelégedés kötelező; és hogy mindez a hit megkövetelése, és jobb a szolgáknak e világban és a Túlvilágban, valamint a végkimenetel tekintetében a legjobb — azaz a kimenetelre nézve a legkedvezőbb.

Al-Ḥāfiẓ Ibn Rağab (Allah könyörüljön rajta) mondja a (Laṭā’if al-Ma‘ārif) című könyvében, e kérdésben — egy megelőző fejtegetés után — a

következőket:

"És Sa^cbán hónap középső éjszakáját, az as-Sám lakói közül való Követők – mint Khálid ibn Ma^cdán, Makhúl, Lukmán ibn ^cÁmir és mások – magasztalták, és buzgólkodtak ebben az időben az imádati cselekedetekben; és tőlük vették át az emberek annak kiválóságát és magasztalását." Úgy is mondták: eljutottak hozzájuk ebben a kérdésben izraelita (eredetű) hagyományok; amikor pedig ez róluk a különböző vidékeken elhíresült, az emberek, ezzel kapcsolatban, csoportokra oszlottak: voltak, akik ezt tőlük elfogadták és egyetértettek velük annak igen nagyra tartásában; közülük való a Bašra város népe áhítatos imádói közül egy csoport és mások is. Ezt a Hiğáz tudósainak többsége elvetette, tagadta és kifogásolta; köztük: ^cAṭā' és Ibn Abī Mulayka. Ezt ^cAbd ar-Raḥmān bin Zayd bin Aslam továbbította Medina népének jogtudósaitól. Ez Mālik követőinek és másoknak az álláspontja, és azt mondták: mindez bid^ca (a Vallásba bevezetett újítás).

A Sám (a Földközi-tenger keleti parti) vidékének vallástudósai annak felélesztési módját illetően két álláspontra oszlottak:

Az egyik: ajánlott ezt az éjszakát közösségben, a mecsetekben virrasztással és imádkozással tölteni; Khálid ibn Ma^cdán, Lukmán ibn ^cÁmir és mások ilyenkor a legszebb ruhájukat öltötték magukra,

illatos füstölőt használtak és szemeiket kifestették sötét kuhl-al, és azt az éjszakát a mecsetben virrasztották át; ebben Iszhák ibn Rahavayh is egyetértett velük. Az éjszakai imára történő qiyām-ról (felállás) a mecsetekben, közösségben történő végzéséről, azt mondta: ez nem tekintendő újításnak (bid^ca); ezt Harb al-Kirmání közli a Masā'il című művében.

A második álláspont szerint: kifogásolt a mecsetekben az imádkozás, a történetmondás és a fohász céljából való összegyülekezés; de nem kifogásolt, ha egy férfi ott saját maga számára végzi el az imát. Ez al-Awzá'í, as-Sám népének imámja, jogtudósa és tudósa álláspontja, és ez áll a legközelebb, ha a Magasztos Allah is úgy akarja. Majd így szólt: "Nem ismeretes Imám Ahmad részéről állásfoglalás Sa^cbán hónap középső éjszakájáról, és az éjszaka imádsággal való eltöltésének ajánlására nézve; tőle két feljegyzés vezethető le, a két ünnep éjszakáinak éjjeli imájáról tőle fennmaradt két feljegyzés alapján. Ugyanis (egy feljegyzés szerint) nem tartotta ajánlottnak annak közösségben való végzését; mivel ez nem került át hagyományozásra a Prófétától (Allah áldása és békéje legyen rajta) sem pedig a társaitól. Ajánlottnak tekintették (egy változatban), mivel így cselekedett ^cAbd ar-Rahmán ibn Jazíd ibn al-Aszvad, aki a Követők (tābi^cün) nemzedékéhez

tartozott. Ugyanígy a Sa^cbán hónap középső éjszakáján végzett virrasztásról sem bizonyított semmi a Prófétától (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), sem a társaitól; ellenben ez a Követők egy csoportjától, a Sám vidékének kiemelkedő jogtudósai közül, bizonyított."

Ezzel véget ér al-Háfiz Ibn Radzsab (Allah könyörüljön rajta) mondandójának lényege; és ebben nyíltan kijelenti, hogy a Prófétától (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) sem, és a társaitól (Allah legyen elégedett velük) sem bizonyult hitelesnek semmi a Sa^cbán hónap középső éjszakájára vonatkozóan.

Ami pedig al-Awzá^cí (Allah legyen irgalmas hozzá) azon választását illeti, miszerint ennek egyéni végzése ajánlott, valamint hogy al-Háfiz Ibn Radzsab ezt a véleményt követte: ez szokatlan és gyenge; mert mindaz, amiről az Allah Törvénye (sarí'a) szerinti bizonyítékok nem állapítják meg, hogy előírt, azt nem megengedett egy muszlimnak újítként bevezetnie Allah Vallásába, legyen akár egyénileg vagy közösségben végrehajtva, titokban vagy nyilvánosan; tekintettel a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) általánosan érvényes szavára:

«مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا؛ فَهُوَ رَدٌّ».

"Bárki aki olyan cselekedet hajt végre a mi

Ügyünkben (a Vallásunkba), ami nem tartozik hozzá, az elutasítandó." Valamint egyéb bizonyítékok, amelyek az újítások kifogásolására és megtagadására, továbbá az azoktól való óva intésre utalnak.

- al-Imām Abū Bakr al-Ṭurṭuṣhī (a Magasztos Allah könyörüljön rajta) «al-Ḥawādiṭ wa-l-Bida^c» című könyvében a következőképpen fogalmaz:

Ibn Waddāh, Zayd ibn Aslamtól közvetítette, aki így szólt: Nem ismertünk sem mestereink, sem jogtudósaink között olyat, aki jelentőséget tulajdonított volna Sa^cbán hónap közepének; sem olyat, aki figyelmet fordított volna Makhúl hagyományára; és nem tekintették azt erősebbnek a többi napnál.

És azt mondták Ibn Abī Mulayka-nak: Ziyād an-Numayrī azt mondja: "Bizony, Sa^cbán hónap tizenötödik éjszakájának jutalma olyan, mint a Laylatu-Qadr (az Isteni Elrendelés Éjszakája) jutalma." Ő pedig erre azt mondta: Ha hallottam volna őt, és a kezemben lett volna egy bot, megütöttem volna. És Ziyād történetmondó volt; véget ért a mondanivaló lényege.

Al-^cAllāma aš-Šawkānī (Allah könyörüljön rajta) mondta «al-Fawā'id al-Majmū^ca» című munkájában, a következőt:

Hadís: „Ó Alí, aki a Sa^cbán hónap közepének éjszakáján száz rak^ca-t imádkozik, és minden egyes

rak^ca-ban a Fátihát és a „Qul: Huwa Allahu ahad”-ot
 tíz alkalommal elmondja; annak Allah minden
 kérését teljesíti” stb. Kitalált hagyomány;
 szövegében a cselekvőnek ígért jutalmakról szóló,
 kifejezetten megfogalmazott állítások olyanok,
 hogy aki rendelkezik megkülönböztető
 képességgel, józan belátással nem kételkedik
 kitaláltságában; közvetítői ismeretlenek. Ezenkívül
 egy második és egy harmadik
 hagyományláncolatban is közölték; mind kitaláltak,
 és közvetítőik ismeretlenek. Azt mondta az al-
 Muhtaszarban: a Sa^cbán hónap közepének imájáról
 szóló hadíth alaptalan. Ibn Hibbán ^cAlitól közölt
 hagyomány: „Amikor eljön Sa^cbán hónap
 közepének éjszakája, végezzetek éjjeli imát azon az
 éjszakán, és böjtöljétek végig nappalát!” — gyenge
 hadíth. „A «al-La'ālī'»-ban ezt mondta: „Száz rak^ca
 Sa^cbán hónap közepén, az al-Ikhlās (al-Ikhlász)
 szúra tízszeri recitálásával” – jóllehet erényeit
 hosszan részletezik –, Ad-Daylamínál és másoknál
 fellelhető változata koholt, és a három átadási
 láncolatban az átadóinak többsége ismeretlen és
 gyenge.” Azt mondta: „És tizenkét rak^ca – az al-
 Ikhlās szúráat harmincszor.” Koholmány. „És
 tizennégy rak^ca” – koholmány.

E hadísz több jogtudóst is megtévesztett; mint az
 (al-Ihyā') szerzőjét és másokat, valamint egyes
 koránmagyarázókat is. Ezen éjszaka — mármint:

Sa^cbán hónap középső éjszakája — imáját különféle változatokban hagyományozták, ám mindegyikük téves és koholt. Ez nem mond ellent at-Tirmidhī, ^cĀ'īša – Allah legyen vele elégedett – által közölt hagyományának, amely a Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) al-Baqī^c-ba történő kimeneteléről, valamint a mi Urunk – áldassék és magasztaltassék – Sha^cbán hónap középső éjszakáján az e világi égbe (a legalsó) való leereszkedéséről szól, és hogy megbocsát olyan sok embernek, amennyi meghaladja a Kalb törzs juhainak szőrszállainak számát; mert a szó itt csupán erről, az erre az éjszakára koholt imáról folyik. Mindazonáltal ^cA'isha (Allah legyen elégedett vele) által közölt jelen hagyomány gyenge, és hagyományozói láncolata megszakadt; továbbá ^cAli (Allah legyen elégedett vele) hadísa, amelyet korábban említettük az ő éjszakai imájáról, sem mond ellent annak, hogy ez az ima koholt, tekintettel a benne foglalt gyengeségre, ahogy említettük. — Ezzel a tárgyalt mondandó lezárult.

al-Háfiz al-^cIrāqī mondta: "a hónap közepének éjszakáján végzett imáról szóló hadísz koholmány, és hazugság Allah Küldöttének (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) tulajdonítva azt." An-Nawawī mondta (al-Mağmū^c) című könyvében: „A közismerten Szalātu r-Raghā'ib néven emlegetett ima — amely tizenkét rak^ca a naplemente utáni ima

(al-maghrib) és a késő esti ima (al-[‘]išā’) között, Radzsab első péntekének éjszakáján —, valamint a Sha[‘]bān hónap közepéjének éjszakáján végzett, száz rak[‘]ából álló ima: ez a két ima elítélendő újítás (bid[‘]a). Ne tévesszen meg senkit, hogy említi őket a (Qūt al-Qulūb) és az (Iḥyā’ [‘]Ulūm ad-Dīn) című mű, sem a róluk szóló hagyomány; hiszen mindez érvénytelen. És ne tévesszen meg az sem, hogy némelyek az imámok közül — akiknek összezavarodott e két ima megítélése — kis füzeteket állítottak össze ajánlásukra; tévedés ez az ő részükről.”

A sejk, az imám: Abū Muḥammad [‘]Abdu-r-Raḥmān bin Ismā‘īl al-Maqdisī egy értékes könyvet írt e kettő cáfolatára; benne igen jól és jelesen teljesített. A tudósok megnyilatkozásai e kérdésben nagyon nagy számban ismertek, és ha mindazt közölnénk, amit e tárgyban láttunk és olvastunk, hosszúra nyúlna a beszéd. Remélhetőleg mindaz, amit megemlítettünk, elegendő és meggyőző az igazságot kereső számára.

A fentebb idézett koráni ájából, hadíszokból és a tudósok szavaiból világossá válik az igazságot kereső számára, hogy a Sa[‘]bān hónap tizenötödik éjszakájának megünneplése – legyen az imádsággal vagy bármi mással –, valamint a hozzá tartozó nap böjttel való külön kijelölése: elutasítandó újítás a tudósok többségének megítélése szerint; nincs rá

semmilyen alap a tiszta, megszentelt Vallásjogban . Sőt, az olyan dolgok közé tartozik, amelyek az Iszlámban a Társak (Allah legyen elégedett velük) kora után jelentek meg. És az igazságot kereső számára ebben a kérdésben és másokban is elegendő Allah – fenséges az Ő dicsősége – Szava:

﴿...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ...﴾

(...A mai napon teljessé tettem a számotokra a Vallásotokat...) [Az Asztal: 3; Q 5:3]. És mindaz, ami a jelentésére vonatkozóan az Ájákban található, és a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) szavai értelmében:

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ».

"Bárki aki újat hozna be a mi Ügyünkbe (a Vallásunkba), ami nem tartozik hozzá, az elutasítandó." Valamint mindaz, ami ezzel megegyező értelemben és tartalommal olvasható a hagyományokban.

És Muszlim (imám) Szahíh-jában olvasható, Abū Hurayra-tól (Allah legyen elégedett vele), aki mondta: Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) mondta:

«لَا تَخْصُوا لَيْلَةَ الْجُمُعَةِ بِقِيَامٍ مِنْ بَيْنِ اللَّيَالِي، وَلَا تَخْصُوا يَوْمَهَا بِالصَّيَامِ مِنْ بَيْنِ الْأَيَّامِ، إِلَّا أَنْ يَكُونَ فِي صَوْمٍ يَصُومُهُ أَحَدُكُمْ».

"Ne jelöljétek ki a Péntek éjszakáját az éjszakák közül éjjeli imádsággal, és ne különítsétek el a

Péntek napját a napok közül böjttel; kivéve ha valamelyikőtök szokásos böjtje éppen arra a napra esik." Ha megengedett volna bármely éjszakát valamilyen istenszolgálati cselekedettel külön kiemelni, úgy a Péntek Éjszakája inkább méltóbb lett volna erre, mint a többi; mivel a hozzá tartozó nap a legkiválóbb nap, amelyre a Nap felkel, a Prófétától (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) származó, hiteles hadíszok kifejezett szövege szerint. Minthogy a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) óva intett attól, hogy azt az éjszakát az éjszakák közül külön éjszakai imádsággal emeljék ki, ez arra utal, hogy annál is inkább nem megengedett a többi éjszakát bármely imádati cselekedettel külön kijelölni, kivéve, ha hiteles bizonyíték szól a külön kijelölés mellett.

Minthogy az Elrendelés Éjszakáján és Ramadan hónap éjszakáin előírt az éjszakai imádság és az azok során végzett buzgólkodás, a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) erre felhívta a figyelmet, és a közösséget is buzdította annak végzésére; és ő maga is így cselekedett; amint a két Szahíhban a Prófétától (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) áll, hogy azt mondta:

«مَنْ قَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ، وَمَنْ قَامَ لَيْلَةً

الْقَدْرِ إِيْمَانًا وَاحْتِسَابًا، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ.

"Aki qijámot (az éjszaka során történő felkelést az ima szándékával) végez Ramaḍān hónapjában, hitteltelve és Allahtól remélve érte a jutalmat, annak minden korábbi bűne megbocsátásban részesül; és aki elvégzi a qijámot az Elrendelés Éjszakáján (laylat al-Qadr), hitteltelve és Allahtól remélve érte a jutalmat, annak minden korábbi bűne megbocsátásban részesül." Ha a Sa^cbān hónap közepének éjszakája, vagy Radzsab első péntekének éjszakája, illetve az Iszrá' és a Mi'rádzs éjszakája olyan lenne, amelyet a Vallás előír külön megjelölni valamilyen ünnepléssel vagy bármiféle istenszolgálati cselekedettel, akkor a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) erre útbaigazította volna a Közösséget, vagy ő maga tett volna így. És ha bármi ilyesmi megtörtént volna, azt a Társai – Allah legyen elégedett velük – átadták volna a Közösségnek, és nem hallgatták volna el előlük; hiszen ők az emberek legjobbjai, és a legőszintébb jóakarók az emberek között a Próféta után (Allah áldása és békéje legyen mindannyiukon). Allah legyen elégedett Allah Küldöttének (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) Társaival, és részesítse őket az Ő tetszésében és Elégedettségében.

Már korábban, a tudósok szavaiból megismerhetted, hogy sem a Próféta (Allah áldja

meg és adjon neki örök üdvösséget), sem a társaitól nem maradt fenn hiteles formában semmi Radzsab hónap első péntekjének éjszakája kiválóságáról, sem pedig Sa^cbán hónap tizenötödik éjszakájáról. Így egyértelmű, hogy e két éjszaka megünneplése bevezetett újítás az Iszlámban, és hasonlóképpen, ezek bármiféle imádattal való külön megjelölése is elutasítandó újítás. Ugyanígy Radzsab hónap huszonhetedik éjszakája, amelyről egyesek azt hiszik, hogy az al-Iszrá és al-Mi^crádzs (az Éjszakai Utazás és a Felemelkedés) éjszakája, nem megengedett, hogy bármiféle imádati cselekedettel külön megjelöljék, miként az sem megengedett, hogy megünnepeljék; az előbb említett bizonyítékok alapján. Ez akkor is így volna, ha az időpontja ismert volna; hát még, amikor a tudósok legelfogadottabb véleménye szerint nem is ismeretes. Az az állítás, miszerint az az éjszaka Radzsab hónap huszonhetedik éjszakája, hamis állítás, amelynek nincs alapja a hiteles hagyományokban; bizony jól mondta az, aki azt mondta:

A dolgok közül a legkiválóbbak azok, amelyek az Útmutatás szerint korábban meghonosodtak... és a legrosszabbak a Vallásba újonnan bevezetett és újítást tartalmazó dolgok.

Allah az Akitől azt kérjük, hogy segítséget és sikert adjon nekünk és minden muszlimnak a

Szunnához való ragaszkodáshoz és az abban való állhatatos kitartáshoz, és intsen óvatosságra mindazzal szemben, ami azzal ellentétes; Ő a Bőkezű és Nagylelkű.

És Allah áldja meg és adjon örök üdvösséget az Ő szolgájának és Küldöttének, a mi Prófétánknak, Muḥammad-nak, háznépének és minden Társának.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Nyolcadik Értekezés:

**Fontos figyelmeztetés az úgynevezett
végrendelet hamis voltára, amelyet [tévesen]
tulajdonítanak**

Shaykh Ahmadnak, a Nemes Prófétai Mecset szolgájának

°Abdu-l-°Azīz bin °Abdullāh bin Bāz-tól mindazoknak a muszlimoknak, akik elolvassák; Allah őrizze meg őket az Iszlámmal, és óvjon meg minket és őket a tudatlan csőcselék koholmányainak ártalmától. Āmīn (Ámín).

Béke legyen veletek és Allah könyörülete és áldásai.

Ami ezután következik: Megtekintettem egy, a Nemes Prófétai Mecset szolgájának, Saykh Ahmadnak tulajdonított írást, amelynek címe: „Ez egy végső rendelkezés (waṣiyya), intelem al-Madīna al-Munawwarából (A Megvilágosított Medina), a Nemes Prófétai Mecset szolgájától, Saykh Ahmadtól”, és ebben ezt mondta:

"Virrasztottam a péntek éjszakáján, a Nemes Koránt recitáltam; és miután elvégeztem Allah Szép Neveinek (al-Asmā'u-l-Ḥusnā) recitálását, lefekvéshez készülődtem. Ekkor megpillantottam a ragyogó ábrázatú Allah Küldöttét (Allah áldja meg

és adjon neki örök üdvösséget), aki elhozta a Koráni jeleket és a nemes rendelkezéseket; irgalom a világok számára: a mi urunk, Muhammad (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget). Ő így szólt: "Ó, Sejk Ahmad!" Én pedig mondtam: "Itt vagyok szolgálatodra, Allah Küldötte, te, Allah teremtményei közül a legnemesebb!" Azt mondta nekem: „Szégyenkezem az emberek csúf tettei miatt, és nem vagyok képes megjelenni sem a Magasztos Allah előtt, sem az angyalok előtt; mert egyik Péntektől a másikig százhatvanezer ember halt meg nem az Iszlám vallásán.” – majd megemlíttett néhányat azok közül az engedetlenségi cselekedetek közül, amelyekbe az emberek estek. Majd ezt mondta: – Ez a tanács és rendelkezés irgalom velük szemben a Hatalmas, a Mindenható részéről. Majd megemlíttette az Óra Előjeleinek egy részét, mígnem így szólt: – Tudasd hát velük, ó Ahmad sejk, ezt az intelmet; mert azt a Végzet tollával a Jól Őrzött Tábláról jegyezték át. Aki pedig azt lemásolja és elküldi országról országra, helyről helyre, annak palotát építenek a Paradicsomban; aki pedig nem másolja le és nem küldi el, attól megtagadtatik az én közbenjárásom a Feltámadás Napján. És aki azt leírja, és ha szegény volt, Allah gazdaggá teszi; vagy ha adós volt, Allah rendezi adósságát; vagy ha bűn terheli, Allah megbocsát neki és szüleinek ezen intés áldása folytán. Ám, aki

Allah szolgálai közül nem írja le azt, annak arca elsötétül a földi létben és a Túlvilágon. És így szólt: Allahra, a Fenségesre! Háromszor: ez bizony igaz. És ha hazug volnék, úgy távozzam e világból az Iszlámon kívül; és aki igaznak tartja azt, megmenekül a Tűz büntetésétől, aki pedig tagadja azt, az hitetlenséget követ el."

Ez annak az Allah Küldöttének (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) hamisan tulajdonított wasziyya-nak az összegzése. Ezt a koholt wasziyya-t több esztendeje sok alkalommal hallottuk; időről időre terjesztik az emberek között, a köznép körében népszerűsítik, és szövegezésében eltérések mutatkoznak. A hazug azt állítja: hogy álmában látta a Prófétát (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), aki rábízta ezt az testamentum-intelmet. És ebben a legutóbbi röpiratban, amelyről említést tettünk neked, ó olvasó, a koholó azt állította benne, hogy a Prófétát (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) akkor látta, amikor alváshoz készült; tehát a jelentés: ébren látta őt!

Ez a rágalmazó ebben a végrendeletben számos dolgot állított; amelyek a legnyilvánvalóbb hazugságok és a legszembeötlőbb hamisságok közé tartoznak. Hamarosan, ha Allah úgy akarja, e rövid írásban felhívom rájuk a figyelmedet. Az elmúlt években már figyelmeztettem ezekre, és az

emberek számára világossá tettem, hogy a legnyilvánvalóbb hazugságok és a legszembeötlőbb hamisságok közé tartoznak. Amikor azonban megismerkedtem e legutóbbi kiadvánnyal, haboztam írni róla, mivel hamissága nyilvánvaló, és aki koholta, a hazugság tekintetében a legnagyobb vakmerőséget tanúsította. Nem is gondoltam volna, hogy hamissága megtéveessen olyasvalakit, akinek akár csak a legcsekélyebb belátása vagy ép veleszületett, romlatlan vallásossága (fiṭra) van. Mindazonáltal sok testvér értesített arról, hogy ez sokak körében elterjedt, egymás között terjesztik, és némelyek hitelt is adtak annak; ezért úgy láttam, hogy az olyanok, mint én, kötelesek róla írni, hogy feltárjam a laptalanságát, és hogy ez az Allah Küldöttére (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) vetett koholt rágalom, és hogy senkit meg ne téveessen. És aki azt elmélyülten megfontolja a tudás és a hit birtokosai közül, vagy a romlatlan emberi ösztönnel és az ép értelemmel rendelkezők közül; felismeri, hogy az számos tekintetben hazugság és koholmány.

És bizony megkérdeztem a tisztelt Sejkh Ahmadnak, akinek nevéhez e rágalmat kapcsolták, néhány rokonát a wasziyya felől, mire azt a választ kaptam, hogy az hamisan Sejkh Ahmadnak tulajdonított koholmány, és hogy ilyet ő egyáltalán nem mondott. Az említett Ahmad sejk

már egy ideje elhunyt. És ha feltételeznénk, hogy a nevezett Ahmad sejk – vagy nála is nagyobb valaki – azt állítaná, hogy a Prófétát (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) álmában vagy ébren látta, aki ezzel a testamentum-meghagyással bízta meg, bizonyosan tudnánk, hogy hazug, vagy hogy az, aki ezt neki mondta, egy sátán volt, és nem a Küldött (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), számos okból; ezek közül:

Először: a Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) nem látható ébrenléti állapotban halála (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) után. Aki pedig a szúfik tudatlanjai közül azt állítja, hogy ébrenléti állapotban látja a Prófétát (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget), vagy hogy részt vesz a mawlid-on, vagy ehhez hasonlót, az a lehető legsúlyosabb tévedésben van, a lehető legteljesebb félrevezetés áldozata lett, óriási hibába esett, és ellenkezik a Koránnal és a Szunnával, valamint a tudósok egyetértésével és közmegegyezésével; mert a halottak csak a Feltámadás Napján jönnek ki sírjaikból, nem pedig a földi világon. Aki ezzel ellentétet állít, az nyilvánvalóan hazug, vagy tévelygő, akit megtévesztettek; nem ismeri azt az igazságot, amelyet a kegyes Elődök ismertek, és amelyen Allah Küldöttének (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) társai jártak, valamint

az őket kiváló módon követők. Allah, a Magasságos, azt mondta:

﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ ﴿١٦﴾﴾

(Ezután, ti bizony mind halottak lesztek.15

Ezután majd a Feltámadás Napján feltámasztattok.) 16 [A Hívők: 15-16; Q 23:15-16]. És a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta:

«أَنَا أَوَّلُ مَنْ تَنْشَقُّ عَنْهُ الْأَرْضُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَأَنَا أَوَّلُ شَافِعٍ وَأَوَّلُ مُشَفِّعٍ».

"Én leszek az első, aki fölött szétnyílik a föld a Feltámadás Napján, és én leszek az első közbenjáró, és az első, akinek a közbenjárása meghallgatásra talál." E témakörben az Áják és a hagyományok igen nagy számban megtalálhatók.

Másodszor: a Küldött (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) nem mond az igazsággal ellentéteset, sem életében, sem halála után; ez a végrendelet pedig nyilvánvalóan ellenkezik az Ő Vallásával — számos tekintetben, amint következik. Ő (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) álomban látható, és aki a Prófétát (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) álmában a nemes alakjában látja, az, bizony, őt látta; mert a sátán nem jelenhet meg az ő alakjában, ahogyan azt a hiteles és nemes hadíth tanúsítja. Ám a dolog lényege teljes egészében a látó hitében, szavahihetőségében, erkölcsi feddhetetlenségében,

pontosságában, vállásosságában és megbízhatóságában rejlik, valamint abban, hogy a Prófétát (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) a saját alakjában látta-e vagy attól eltérő módon.

És ha olyan hagyomány érkezik a Prófétától (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), amelyet életében mondott, ám nem a megbízható, igazságos és pontosan rögzítő közvetítők útján jutott el hozzánk, arra nem lehet támaszkodni, és azzal nem lehet érvelni; vagy ha a megbízható és pontos közvetítők útján érkezik, de ellentmond olyanok elbeszélésének, akik náluk emlékezetben és megbízhatóságban erősebbek, mégpedig úgy, hogy a két elbeszélés között nincs lehetőség az összeegyeztetésre, akkor az egyik hatályon kívül helyezettnek minősül, amellyel nem lehet cselekedni, a másik pedig hatályon kívül helyezőnek, amellyel el kell járni; amennyiben ez feltételei mellett lehetséges. Ha pedig sem az összeegyeztetés, sem a hatályon kívül helyezés nem lehetséges, kötelesség elvetni annak az elbeszélését, akinek a megőrzőképessége, emlékező képessége gyengébb és az igazságossága alacsonyabb, és úgy kell minősíteni, mint szokatlan, a többségnek ellentmondó, amellyel nem lehet eljárni.

Mit mondjunk hát egy olyan örökül hagyott

tanácsról, amelynek ismeretlen a közvetítője, aki azt a Prófétától (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) továbbította, és akinek feddhetősége és megbízhatósága sem ismert? Ilyen állapotában méltán elvetendő, és nem szabad rá figyelmet fordítani, még akkor sem, ha nem volna benne semmi, ami ellenkezik a vallási törvénnyel. Hát akkor mennyivel inkább, ha az az „örökül hagyott tanács” számos olyan dolgot tartalmaz, amelyek érvénytelenségére mutatnak, és hogy az a Prófétának (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) tulajdonított hazugság, továbbá olyan vallási törvénykezés bevezetését is magában foglalja, amelyet Allah nem engedélyezett?!

És a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta:

«مَنْ قَالَ عَلَيَّ مَا لَمْ أَقُلْ؛ فَلْيَتَّبِعُوا مَفْعَدَهُ مِنَ النَّارِ».

"Aki rólam olyat állít, amit nem mondtam, az foglalja el a helyét a Tűzben." Aki ezt a „végrendeletet” a Prófétának (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) tulajdonítva koholta, olyasmit állított róla, amit ő nem mondott; nyilvánvaló és súlyos hazugságot tulajdonított neki. Mennyire méltó és jogos, hogy elérje őt ez a szigorú és súlyos fenyegetés; és mennyire kiérdemli azt, ha nem tér meg haladéktalanul, és nem teszi közzé az emberek előtt, hogy ez a „végrendelet” a Prófétával

(Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) szembeni hazugság. Mert aki hamisságot terjeszt az emberek között, és azt a Vallás számlájára írja; annak bűnbánata csak akkor lesz érvényes, ha bűnét nyilvánosan bejelenti és nyilvánvalóvá teszi; hogy az emberek tudomást szerezzenek arról, hogy visszavonta hazugságát, és önmagát meghazudtolta; Allah – fenséges az Ő dicsősége – Szava szerint:

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعُنُونَ ۖ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُّوا فَأُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾

(Bizony, akik elrejtik azt, amit a bizonyosságokból, világos magyarázatokból és az Igaz Útmutatásból leküldtünk - miután az Írásban az emberek tudomására adtuk azt - , azokat elátkozza Allah, és elátkozzák a félrevezetettek. 159

Kivéve azokat, akik megbánást tanúsítanak, megjavulnak és az emberek tudtára adják, azt amit elrejtettek. Ők azok, akiktől elfogadom a bűnbánatot, hiszen Én vagyok az [újra és újra] Kiengesztelődő, a felettébb Irgalmas.) 160 [A Tehén: 159-160; Q 2:159-160]. És a Magasztos és Fenséges e nemes Ájában világosan kifejtette, hogy aki elhallgat valamit az Igazságból, annak bűnbánata nem lesz érvényes, csakis a helyrehozatal és a világos kinyilvánítás után. És

Allah, a Magasztos, teljessé és tökéletessé tette az Ő szolgálai számára a Vallást, és kiteljesítette rajtuk az Ő gondoskodó Kegyelmét az Ő Küldöttének, Muhammadnak - Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget - elküldésével, valamint mindazzal, amit Allah kinyilatkoztatott számára a teljes és tökéletes Vallásból; és nem vette Őt Magához, csak azután, miután megtörtént a teljessé tétel és a kinyilvánítás; ahogyan mondja a Magasztos és a Fenséges:

﴿...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ
الْإِسْلَامَ دِينًا...﴾

(...A mai napon teljessé tettem a számotokra a Vallásokat és kiteljesítettem rátok az Én kegyelmemet és az Iszlámot rendeltem el nektek vallásul...) [Az Asztal: 3; Q 5:3].

És e végrendelet koholója a tizennegyedik században tűnt fel, azzal a szándékkal, hogy megtévessze az embereket egy új vallással, amelynek következtében a Paradicsomba jutás illetné meg azokat, akik az ő törvényhozásához tartják magukat, míg a Paradicsomtól való megfosztás és a Tűzbe jutás várna azokra, akik nem tartják magukat az ő törvényhozásához. És azt akarja, hogy ezt az általa koholt örökül hagyott tanácsot a Koránnál nagyobbnak és előbbre valóknak tüntesse fel; mivel abban alaptalanul azt

állította, hogy aki azt megírja és elküldi egyik városból a másikba, vagy egyik helyről a másikra, annak palotát építenek a Paradicsomban; aki pedig nem írja meg és nem küldi tovább, arra nézve megtiltatik a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) közbenjárása a Feltámadás Napján. Ez a legocsmányabb hazugságok közül való, és a legnyilvánvalóbb bizonyítékok egyike e végrendelet hamisságára, koholójának szemérmertelenségére és a hazugságban tanúsított vakmerőségére; mert aki lemásolja a Kegyes Koránt és elküldi egyik országból a másikba, vagy egyik helyről a másikra, az nem részesül ebben az érdemben, ha nem a Korán szerint cselekszik. Akkor hogyan részesülhetne benne e rágalom írója és az, aki azt országról országra terjeszti? Aki nem másolta a Koránt és nem küldte el azt egyik országból a másikba, nem fosztatik meg a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) közbenjárásától, amennyiben hisz benne, és követi az ő Vallását. Ez az egyetlen koholmány ebben a végrendeletben önmagában elegendő bizonyíték annak érvénytelenségére, és a közzétévőjének hazugságára, arcátlanságára és ostobaságára, valamint arra, hogy mennyire távol áll attól, hogy ismerje azt az útmutatást, amelyet a Küldött hozott.

És ebben a végrendeletben – az említetteken felül – vannak még egyéb dolgok is, amelyek mind a

hamisságára és hazugságára mutatnak; és még ha az azt koholó személy ezer esküvel, vagy még annál is többel állítaná a hitelességét, még ha önmagára a legnagyobb büntetést és a legsúlyosabb megtorlást hívná is, arra hivatkozva, hogy igazmondó: nem volna igazmondó, és az sem volna hiteles; sőt, Allahra, majd ismét Allahra, bizony a legnagyobb és a legrútabb hamisságok közül való; mi pedig tanúul hívjuk Allahot, a Magasztost, és mindazokat az angyalokat, akik jelen vannak velünk, és aki a muszlimok közül ezt az írást megismeri — tanúság, amellyel majd a mi Urunk, a Magasztos és Fenséges Allah elé fogunk állni —: hogy ez a végrendelet hazugság és koholmány Allah Küldöttével (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) szemben. Szégyenítse meg Allah azt, aki ezt koholta, és bánjon vele úgy, ahogyan azt megérdemli.

A fentiekén túl az idézett szövegében számos dolog is bizonyítja e végrendelet hamisságát és érvénytelenségét, így például:

Az első: Azt mondja benne: (Mert egyik péntektől a másik péntekig százhatvanezer ember halt meg az Iszlám Vallásán kívül); mert ez a Rejtett dolgok tudásához tartozik, és a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) halála után megszűnt hozzá az Isteni Sugallat; élete során sem ismerte a Rejtettet, hogyan is ismerhetné hát azt halála után? — amint a Magasztos Allah mondja:

﴿قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ...﴾

(Mondd: "Én nem mondom nektek, hogy nálam vannak Allah tárházai. És azt sem, hogy én ismerem a láthatatlant...) [A Lábásjóságok:50; Q 6:50]. És a Magasztos Szava:

﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ...﴾

(Mondd: "Nem tudják azok, akik az egekben és a földön vannak a rejtettet, csupán Allah...) [A Hangyák: 65; Q 27:65]. A Prófétától (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) fennmaradt és továbbadt hiteles hagyományban olvasható, hogy azt mondta:

«يَذَادُ رَجَالٌ عَنْ حَوْضِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَأَقُولُ: يَا رَبِّ! أَصْحَابِي أَصْحَابِي، فَيَقَالُ لِي: إِنَّكَ لَا تَذَرِي مَا أَحَدْتُوا بَعْدَكَ، فَأَقُولُ كَمَا قَالَ الْعَبْدُ الصَّالِحُ: ﴿وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ [المائدة: ١١٧].»

"Férfiak elvitetnek tőlem, a Medencém mellől, a Feltámadás Napján, erre azt mondom: Ó, Uram! A Társaim! A Társaim! Az mondatik nekem: Bizony, te nem tudod, miket tettek ők utánad. Ekkor azt mondom, amiképpen mondta a jámbor és kegyes Szolga: {Tanú voltam velük szemben, amíg közöttük tartózkodtam. Ám miután elszólítottál, Te vagy az őrző felettük. Te minden dologra tanú vagy!} [Az Asztal (Al-Mā'ida): 117; Q 5:117]."

A második: — azon dolgok közül, amelyek rámutatnak ennek az intésnek az érvénytelenségére és arra, hogy hazugság —: a benne szereplő kijelentés: „Aki azt leírja és szegény, Allah gazdaggá teszi; vagy adós, Allah rendezi az adósságát; vagy bűn terheli, Allah megbocsát neki és a szüleinek ezen intés áldásával” stb. Ez pedig a legnagyobb hazugságok közül való, és a legnyilvánvalóbb bizonyítéka annak, hogy az azt koholó hazudik, valamint annak is, hogy szemérmetlen Allahhal és az Ő szolgáljaival szemben; mert ez a három dolog nem valósul meg pusztán a Nemes Korán leírása által, akkor hogyan valósulna meg annál, aki ezt a hamis végrendeletet írta?! Ez az aljas pedig csak azt akarja, hogy megtévessze az embereket, és ehhez az intéshez láncolja őket; hogy azt leírják és ragaszkodjanak ehhez az állítólagos érdemhez, miközben elhagyják azokat a dolgokat, amelyeket Allah előírt szolgálainak, és amelyek a bőséghez és az adósság kiegyenlítéséhez, valamint a bűnök megbocsátásához vezetnek. Allahhoz menekülünk a megaláztatást és kudarcot hozó dolgoktól, és a vágy követésétől meg a sátánnak való engedelmességtől.

A harmadik: - azon dolgok közül, amelyek e végrendelet érvénytelenségére utalnak -, az abban szereplő kijelentés: (És aki Allah szolgálai közül nem írja le azt; annak megfeketedik az arca a földi

világon és a Túlvilágon). Ez — szintén — a legrútább és legvisszataszítóbb hazugságok közé tartozik, és a legnyilvánvalóbb bizonyítékok egyike e wasziyya érvénytelenségére és a koholójának hazugságára. Miként férhet meg a józan észben, hogy valaki megírja ezt a wasziyyát, amelyet a hidzsra (Kivonulás) szerinti tizennegyedik században egy ismeretlen férfi hozott elő, a Prófétának (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) tulajdonítva koholta; és azt állítja, hogy aki nem írja le, annak megfeketedik az arca a földi világon és a Túlvilágon, aki pedig leírja, az a szegénység után gazdag lesz, a rárakódott adósságterhe alól mentesül, és megbocsáttatik neki mindaz, amit bűnként elkövetett!!

Magasztaltass (Uram)! Ez hatalmas rágalom!! A bizonyítékok és maga a valóság tanúskodnak e rágalmazó hazugságáról, Allahhal szembeni vakmerő merészségéről, és csekély szégyenérzetéről Allahhal és az emberekkel szemben. Íme számos nép nem írta ezt, és mégsem feketedett meg az arcuk; és itt óriási sokaság — akiket csak Allah képes megszámlálni — sokszor leírta, mégsem rendezték adósságaikat, és nem múlt el szegénységük. Oltalomért a Magasztos Allahhoz menekülünk a szívek eltévelyedésétől és a bűnök rozsdás hordalékától. És ezek olyan tulajdonságok és jutalmak, amelyeket a

nemes Šarī'a (az Isteni eredetű Vallásjogi Törvény még annak sem írta elő, aki leírja a legkiválóbb és legnagyobb Könyvet, a Koránt; akkor miképpen juthatna ezekhez az, aki egy hazug végrendeletet ír, amely a hamisságok különféle fajtáit foglalja magában, és sok, a hitetlenség különböző formáit kifejező állítást tartalmaz? Magasztaltassék Allah!! Mily türelmes Ő az iránt, aki merészel Rá nézve hazugságot koholni.

A negyedik: - azok közé a dolgok közé tartozik, amelyek arra utalnak, hogy ez a végrendelet a leghamisabb hamisság, a legnyilvánvalóbb hazugság -: az a kijelentés benne, miszerint: „És aki benne hisz, az megmenekül a Tűz büntetésétől; aki pedig azt tagadja, az hitetlenné válik.” Ez – úgyszintén – a hazugság terén tanúsított legnagyobb vakmerőségek közé tartozik, és a legcsúfabb hamisság. Ez a rágalmazó minden embert arra hív, hogy igaznak fogadják el az ő koholmányát, és azt állítja, hogy ezáltal megmenekülnek a Tűz büntetésétől, és hogy aki azt hazugságnak mondja, hitetlenné válik. Allahra, bizony, ez a hazudozó a Magasztos Allahal szemben a legnagyobb rágalmat és koholmányt követte el; és Allahra, bizony, nem az igazságot mondta. Bizony, aki ezt igaznak tartja, az érdemli meg, hogy a hitetlenek közé soroltassék, nem pedig az, aki azt hazugságnak bélyegzi; mivel ez pusztá

koholmány, hamisság és hazugság, amelynek semmi valóságalapja sincs. Mi Allah előtt tanúsítjuk, hogy ez hazugság, és hogy aki ezt koholta, az hazudozó: olyan törvénykezést akar előírni az embereknek, amelyhez Allah nem adott engedélyt, és be akar vinni a Vallásukba olyasmit, ami nem tartozik hozzá. A Magasztos Allah pedig ezt a Vallást már teljessé és tökéletessé tette e Közösség számára e rágalom előtt tizennégy évszázaddal. Legyetek éberek, ti, olvasók és testvérek, és óvakodjatok attól, hogy efféle koholmányoknak hitelt adjatok, és hogy azok elterjedjenek köztetek, mert az igazságon fény van: nem téveszti meg azt, aki keresi. Keressétek tehát az igazságot a maga bizonyítékai alapján, és kérdezzétek a tudósokat mindarról, ami nehézséget okoz nektek; és ne tévesszen meg benneteket a hazugok esküdözése, hiszen Iblīs (Iblisz, a gonosz), az átkozott, is megesküdött őszüleiteknek, Ádámnak és Évának, hogy bizony jóakarójuk, holott ő a legnagyobb áruló és a leghazugabb a hazugok között, amiként erről Allah is tudósított, amikor – Magasztos és Fenséges – így szól:

﴿وَقَاسَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِِنَ النَّاصِحِينَ﴾

(És (a Sátán) esküt tett kettejüknek: "Én bizony a ti tanácsadótok vagyok.) 21 [A Magaslatok: 21; Q

7:21]. Óvakodjatok tőle, és óvakodjatok az ő követőitől is, a hazugságot koholóktól; mert bizony mennyi hamis esküt tesz ő és követői, mennyi hűtlen, hitszegő ígéretet és szövetséget kötnek, és mennyi cifrázott szólamot hangoztatnak az elcsábítás és a tévelygésbe taszítás céljával! Ami pedig arra vonatkozik, amit ez a rágalmazó állított a nyilvánvaló bűnök megjelenéséről: az bizony fennálló valóság; a Nemes Korán és a Tiszta Szunna már a lehető legnyomatékosabban óva intettek azoktól, és mindkettőben megvan az útmutatás és az elégséges.

Az Óra előjeleiről szóló említésekkel kapcsolatban: a prófétai hagyományok világosan feltárták, mi tartozik az Óra előjelei közé, és a Nemes Korán is utalt némelyikre. Aki mindezt meg akarja ismerni, az megtalálja azt a maga helyén a Szunna könyveiben és a tudás és a hit embereinek műveiben. Az embereknek pedig nincs szükségük egy efféle rágalmazó magyarázatára és megtévesztésére, sem arra, hogy az igazságot a hamissal összekeverje. A Magasztos Allah őrizzen meg engem, benneteket és az összes muszlimot a sátánok rosszsa elől; a félrevezetők kísértéseitől és megpróbáltatásaitól; az eltévelyedők elhajlásától; valamint Allah ellenségeinek, a hamisságot terjesztőknek a megtévesztésétől – akik szavaikkal akarják kioltani Allah Fényét, és meg akarják

téveszteti az embereket a vallásuk tekintetében. Allah pedig teljessé teszi az Ő Fényét, és győzelemre viszi az Ő Vallását, még ha Allah ellenségei – a sátánok és követőik, a hitetlenek és az ateisták – ezt gyűlölik is. Kérjük a Magasztos Allahot, hogy tegye jobbá a muszlimok állapotát, és adja meg nekik, hogy kövessék az Igazságot, azon állhatatosan kitartsanak, és minden bűnükből Allahhoz, a Magasztoshoz megtérjenek; Bizony Ő a Bűnbánatot Elfogadó, a Könyörületes és Mindenre Képes. Elégséges számunkra Allah, és Ő a dolgok legjobb Elrendezője, és nincs erő sem hatalom, csak a Magasztos és Hatalmas Allah által.

Hála legyen Allahnak, a Világok Urának! És Allah áldja meg és adjon örök üdvösséget az Ő szolgájának és Küldöttének, az igazmondónak, a megbízhatónak, és háznépének és Társainak és az ő követőinek, akik illendő és példamutató módon követik őt – a Számonkérés Napjáig.

رسالة الحرمين

Message of The Two Holy Mosques

Guidance content for the visitors of the Holy Mosque and
the Prophet's Mosque in languages.

